pange minu meest kinni!“ Mees jäi waatama ja kartis juba, et teda pidi wangi pandama. Naene ütles: „Siin on minu laulatamise paberid, waadake läbi ja ärge wiitke minu aega!“ Ülewaatja oli üsna kimpus; ta küsis sellepärast ühe kohtuniku käest nõuu, mis ta tegema pidi. Kui kohtunik paberid ära oli waatanud, ütles ta neid õiged olewad — ja noorik sõitis juba poole tunni pärast ära, ning tema praego laulatud mees pandi selle wõla pärast wangi. — Wõlauskujad tegid seda kuuldes laiad silmad, ja wõtsid nõuuks, meest eluks aeaks wangis pidada; aga laksid siiski ühe kuu-aea pärast teda jälle lahti.

Üks nädal pärast lahtilaskmist, sai Willem kirja, keda ta isi aga lugeda ei mõistnud, laskis ta ühte oma sõbra seda teha. See kiri oli tema noore naese käest tulnud, kes teda käskis tulla ja ennast temast lasta äralahutada, siis oma maale minna ja oma endist pruuti Katariinat jälle wõtta.

Willem ruttas, mis ta wõis, lahutas ennast ära, läks ja wõttis oma endise pruudi, ning laskis ennast sellega kohe jälle laulatada, ja sai siis oma esimese nooriku käest need lubatud 6000 rubla täieste kätte. Willem ostis omale nüüd ühe päriskoha, ja elas pärast hääd ja õnneliku elu oma naesega, ja nägi weel rõõmuga omad laste lapsed. — Omast esimesest noorikust ei lausunud tema kõigel elu aeal mitte sõnagi, kes teda nii õnnelikuks oli teinud, nii palju raha annud, et ta nüüd oma elu õiete wõis hakata. Kus see noorik isi jäänud, ei saanud Willem ega teised pärast tääda.

E. W. Fr.

Alanduse kasu.

„Hansukene! wõta ikka mütsi maha,“ ütles Jaani lesk Mari, oma poeale, „kui sa nääd keegid wõerast tulewat, ehk külast läbi minewad, siis pidawad kõik inimesed sinust palju lugu!“

Hans wõttis ka ikka mütsi maha ja oli lahke igaühe wastu, olnud see ülem ehk alam;